

Tweewekelijkse column van het college van Lisse. Bij toerbeurt geschreven door een van de wethouders of de burgemeester.

Kan het ook anders?

Als afscheidscolumn wat kleine overpeinzingen over grote vragen. Het zijn vragen waar ik geen antwoord op heb. Moet alles steeds maar meer en beter, of kan het ook anders? En hoe dan? Ik laat u achter met misschien wat stof tot nadenken.

Bevoorrecht maar ontevreden

Mijn generatie, dat is de (oudere) generatie van nu, heeft het beter dan ooit tevoren. En ook beter dan de generatie hierna, vrees ik. Maar toch lijken velen ontevredener dan ooit. Nederlanders scoren in internationaal vergelijkend onderzoek steevast hoog op welvaart en geluk. Maar we zijn niet blij met wat we hebben, en zijn tegelijkertijd bang voor verandering. We zijn vrijer dan ooit, maar onverdraagzamer naar anderen en andersdenkenden. Hoe komt dat toch?

Langer leven maar met meer gebreken

We leven langer dan ooit, dat willen we graag. En het eind is nog niet in zicht. Maar een steeds groter deel van dat langere leven ondervinden we een slechtere

gezondheid en forse gebreken. Onze gezondheidszorg is beter dan ooit. We willen de beste zorg, maar er niet meer voor betalen. Voor alle ziekten en kwalen die we overwinnen, steken er steeds weer nieuwe de kop op. Vooral psychische stoornissen groeien ons ver boven het hoofd. Er is meer jeugdhulp nodig dan ooit. Wat is er aan de hand?

Meer media maar minder communicatie

We hebben steeds meer communicatiemiddelen tot onze beschikking. Maar we communiceren steeds slechter met elkaar. Er zijn meer mensen die zich eenzaam voelen. Buiten de familie- en vriendenkring fungeren sociale media steeds vaker als megafoon voor een klein aantal mopperaars met bijbehorende scheldpartijen en halve of hele onwaarheden. Waarom gaan we hierin mee?

Meer en beter

Zo zijn er meer taaie vragen. Daarover denk ik soms verwonderd na. Een gedeeltelijke verklaring is misschien, dat alles altijd meer en beter moet.

Meer en beter lijkt een ideaal dat niet ter discussie staat. De razendsnelle ontwikkelingen verleiden ons daarin te blijven geloven. Overheid en politiek doen daar gretig aan mee. Maar beter is niet altijd goed. Soms is het betere zelfs de vijand van het goede.

Kan het ook anders?

Hoe komen we uit die dodenrit van goed naar steeds maar beter? Misschien kunnen we overstappen op een zoektocht naar anders. Anders is niet goed of beter, het is simpelweg niet in hetzelfde spoor blijven. Duurzaamheid is een mooi voorbeeld. Het besef neemt toe, dat we voor een duurzamere samenleving anders moeten denken en doen. Maar hoe moet het dan anders bij die vraagstukken die ik hierboven noemde? Tja, daar zoek ik nog een antwoord op...

Adri de Roon
aderoon@lisse.nl